15/02/2019

“Ξαφνικά βλέπω στην εικόνα τον Ιησού Χριστό, ολοζώντανα, να αποστρέφει το πρόσωπό του από μένα”

/ Γνώμες

Στα μισά του καλοκαιριού -δεν θυμάμαι με ποιο τρόπο– ο Κύριος με προειδοποίησε ότι η εξορία μου θα τελείωνε σύντομα [γράφει ο Άγιος Λουκάς ο Ιατρός]. Περίμενα με ανυπομονησία να εκπληρωθεί αυτή η υπόσχεση, αλλά οι εβδομάδες περνούσαν και τίποτα δεν άλλαζε.

Έπεσα σε απόγνωση. Απογοητεύτηκα.

Κάποια μέρα πήγα στην εκκλησία, γονάτισα μέσα στο ιερό και άρχισα να προσεύχομαι με δάκρυα στον Ιησού. Η προσευχή μου είχε και ένα παράπονο, γιατί καθυστερεί ο Κύριος και δεν εκπληρώνει την υπόσχεσή του.

Ξαφνικά βλέπω στην εικόνα τον Ιησού Χριστό, ολοζώντανα, να αποστρέφει το πρόσωπό του από μένα. Δεν με κοιτούσε πια. Τρόμαξα. Δεν μπορούσα και δεν τολμούσα να ξανακοιτάξω την εικόνα.

Βγήκα σαν βρεγμένη γάτα από το ιερό στον εξωνάρθηκα. Εκεί βρήκα τις «Πράξεις των Αποστόλων». Το άνοιξα μηχανικά και διάβασα το πρώτο κείμενο που έπεσε στα μάτια μου.

Δεν θυμάμαι, δυστυχώς, ποιο ήταν το κείμενο που διάβασα, αλλά μου έκανε εντύπωση διότι κατέκρινε τους ανθρώπους που δεν έχουν υπομονή, βιάζονται και δεν περιμένουν την ώρα που ήρεμα θα εκπληρωθεί η υπόσχεση του Κυρίου.

Αυτό το κείμενο με επηρέασε κατά ένα θαυμαστό τρόπο. Αποκάλυπτε την απερισκεψία μου και το θράσος μου, ενώ συνάμα επιβεβαίωνε την υπόσχεση της απελευθέρωσής μου, την οποία περίμενα να εκπληρωθεί τόσο ανυπόμονα.

Επέστρεψα τότε πάλι στό Ιερό και με χαρά είδα πως πάλι στην εικόνα ο Κύριος με κοίταξε με το φωτεινό και ήρεμο βλέμμα Του. Αυτό κι αν δεν ήταν θαύμα!

Από το λεύκωμα "Αγίου Λουκά, Αρχιεπισκόπου Συμφερουπόλεως και Κριμαίας, 'Αγάπησα το μαρτύριο, Αυτοβιογραφία΄" (εκδόσεις Πορφύρα). Επιμέλεια Μητροπολίτη Αργολίδος, κ. Νεκταρίου (Αντωνόπουλου)